

1. čtení: Isaiah 55:8 *"Mé úmysly nejsou úmysly vaše a vaše cesty nejsou cesty moje, je výrok Hospodinův. Jako jsou nebesa vyšší než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše a úmysly mé úmysly vaše. Spustí-li se lijavec nebo padá-li sníh z nebe, nevrací se zpátky, nýbrž zavlažuje zemi a činí ji plodnou a úrodnou, takže vydává símě tomu, kdo rozsívá, a chléb tomu, kdo jí. Tak tomu bude s mým slovem, které vychází z mých úst: Nevrátí se ke mně s prázdnou, nýbrž vykoná, co chci, vykoná zdárně, k čemu jsem je poslal." "S radostí vyjdete a budete vedeni v pokoji. Hory a pahorky budou před vámi zvučně plesat a všechny stromy v poli budou tleskat. Místo trní vyrostou cypřiše, místo plevelů vzejde myrta. To bude k oslavě Hospodinova jména, za trvalé znamení, které nebude vymýceno."*

kázání: Ezd 2,23: Mužů anatótských sto dvacet osm

Pán Bůh je milosrdný.

Amen.

Zazpíváme píseň č. 694 V království Božím místa dost

Tak jsem si tak trošku splnil sen. Jenom trošku. Mám totiž sen napsat kázání, které bude mít jen jedno slovo. To, co jste slyšeli, mělo slova čtyři. A navíc jsem zase tady nahoře a ještě k Vám budu mluvit. Takže to také není úplně ono. Asi byste se cítili trošku podvedeni, kdybych si to dnes odbyl jenom tou jednou větou. Ale vězte, že ta jedna věta je to vše, co Vám dnes chci sdělit, co věřím, že se nám Bůh snaží sdělit celou Bibli, celými těmi dějinami Božího chození s námi lidmi. Pán Bůh je milosrdný. Jestli v životě a ve vaší víře někdy zapomenete na cokoli, prosím, nezapomeňte právě na tohle. A i kdyby celá teologie skončila a všechny ty moudré knihy shořely, kéž nikdy ze světa nezmizí tahle pravda. Pán Bůh je milosrdný.

A teď tedy zpět k tomu verši z Bible. Přečtu ho ještě jednou. „ Mužů anatótských 128.“ V Bibli najdete různé věci. Příběhy, básně, kázání, podobenství. A věřím, že všechna nakonec mluví o tom, že nás má Pán Bůh moc a moc rád. Taky v Bibli najdete seznamy. Dlouhé, nic neříkající seznamy. Ať už lidí, zvířat, skutků nebo třeba náradí. A člověk ty dlouhé seznamy přeskakuje, protože jsou právě často už nic neříkající. Někdy se ale stane výjimka. A jedna položka ze seznamu k nám může promluvit. Myslím si, že položka: „ Mužů anatótských 128“ je právě touhle výjimkou.

Co to tedy byl Anatót a kdo byli mužové anatótských? A jak to souvisí s tím, že je Bůh milosrdný? Je to tak trošku detektivka. A všichni přece mají rádi dobré detektivky. Poslouchejte tedy. Bylo v Izraeli, v Judsku, město Anatót. Bylo to jedno ze třinácti měst daných „synům Áronovým“. Nacházelo asi 5 km severně od Jeruzaléma. A z tohoto města také pocházel jeden prorok. Jmenoval se Jeremjáš. Kdo čtete Bibli, Jeremjáše určitě znáte, protože jeho kniha proroctví je v Bibli jedna z nejdelších. V 11. kapitole tohoto Jeremjášova proroctví byste se dočetli o hodně nahnuté době, ve které prorok působil. Bylo to krátce před dobytím země babylonskými vojsky. A to, co prorok lidem od Boha vyřizoval, se jim moc nelíbilo. Většinou se lidem Boží řeči moc nelíbí a mají sklony je neposlouchat nebo ještě lépe umlčet. Stejně to bylo se všemi proroky i s Ježíšem Kristem. My lidé ty Boží řeči a Boží pohledy na nás samotné prostě nesnášíme dobře. Nesnášeli je dobře ani Jeremjášovi sousedé. A domluvili se mezi sebou, že Jeremjáše zavraždí. Stejně jako lidé zavraždili všechny proroky předtím, stejně jako lidé zavraždili Ježíše. Bůh však měl s Jeremjášem jiné plány, než ho nechat zavraždit. A proto pronesl sám Bůh o anatótských mužích toto proroctví: „Proto praví Hospodin toto o anatótských mužích, kteří ti ukládají o život. Říkají: "Neprorokuj ve jménu Hospodina a nezemřeš naší rukou." Proto praví Hospodin zástupů toto: "Hle, já je ztrestám. Jinoši zemřou mečem, synové a dcery jim zemřou hladem. Nikdo po nich nezůstane, neboť uvedu zlé věci na anatótské muže v roce, kdy je budu trestat." (Jer 11,21) To jsou silná slova. Silnější o to, že jsou uvedena právě větou: „Proto Hospodin praví...“ Když je něco uvedeno těmito slovy, můžeme mít jistotu, že to Bůh myslí vážně. Smrtelně vážně. Z Anatótu nepřežije nikdo.

No a zde se dostáváme k tomu: „Mužů anatótských 128“. To je totiž položka ze seznamu navrátilců z babylonského zajetí. Těch, kteří přežili zajetí a vrátili se zpátky do Izraele. 128 mužů. Tedy mužů starších dvaceti let, kteří mohli

vycházet do boje. Možná to není moc. Připočtěme k nim ale manželky, děti a staré lidi a máme z toho docela slušnou vesnici. Navíc se nevrátili všichni. Někteří zůstali žít už jako svobodní lidé v Babyloně.

Hádanka je tedy vyřešena. Už víme, kdo to jsou ti anatótští. Ale druhá, mnohem důležitější otázka, se nám tím otvírá. Jak to, že přežili? Vždyť sám Bůh přece říkal, že nepřežije nikdo. A říkal to smrtelně vážně. To jakože není spoleh ani na to, co říká sám Bůh? A kde je jaká spravedlnost? Vždyť to byli zlí lidé, kteří chtěli chudáka Jeremjáše zavraždit. To jsou dvě otázky. Je na Boží slovo spoleh a je Bůh spravedlivý? Odpovědí je právě ta první věta mého kázání. Bůh je milosrdný. A v tom je jeho spravedlnost a v tom je na něj spoleh. Nade všechno, co se v Bibli o Bohu píše, ční právě tohle. A je to právě milosrdenství, ve kterém se můžeme k Bohu nejvíce přibližovat. Naše představy o spravedlnosti a o tom, jaký by Bůh měl být, jsou jiné, než jeho. Nesnažme se Pána Boha do těch svých představ natlačit. Namísto toho jsme od něj dostali dar, kterým se k němu můžeme přiblížit. Dar, kterým se kdokoli může stát skutečným Božím synem a dcerou. Tím darem je právě milosrdenství.

My lidé se musíme stále dokola učit, kdo je to Bůh. A nejspíš se to nikdy plně nenaučíme a nepochopíme. Vždyť „Jeho milosrdenství je věčné,“ je nad naše chápání. Slova: Taky se musíme stále dokola učit, že naše představy nebeského policajta, který nás chce jen přistihnout při činu, když se nám něco nepovede, nemají se skutečným Bohem společného vůbec nic. Stejně tak naše představy Boha, jako účetního, který sepisuje, kolik dobrého a kolik špatného jsme na světě udělali a jestli si zasloužíme nebe nebo peklo, jsou jen naše mizerné představy, které skutečného Boha urážejí. Slova: „Jeho milosrdenství je věčné.“ jsou v Bibli 42 krát. O Bohu jako nebeském policajtovi nebo účetním není v Bibli řeč. Kéž nejsou tyhle pokřivené představy mezi lidmi i naší vinou.

Ve jménu lásky a milosrdenství, ale té skutečné, té Boží lásky, je možno a doufám, že nutno, porušovat pravidla, rušit řády, rušit sliby. Tady platí to, sice lehce zneužitelné ale pravdivé, Augustinovo: „Miluj a dělej, co chceš.“ Právě ve jménu lásky a milosrdenství nás Ježíš učí neposlouchat Boží zákony dané Mojžíšovi. Protože zákon lásky a milosrdenství je zákonem nejvyšším. Bůh sám může porušit svoje slovo ve jménu milosrdenství. Ano, na Boží slovo se nemusíme plně spolehnout. Plně spolehnout se ale můžeme na jeho milosrdenství.

Kéž ve svých životech, ať v nich prožijete cokoli, nikdy nezapomenete toto. A kéž ani ze světa nikdy nezmizí to, že Pán Bůh je milosrdný. Amen